

SCHIT ALB

De nu strângi cu Mine în veacul grăbit
Se stinge făptura-n eternul subit
Și-i soarele palid pe dealuri la schit
Când suflet se-ntoarce-n pământ neadormit...

De nu strângi cu Mine în anul venit
Se scutură merii de floare la schit
Si apele-n volbură neagră se-nghit
Petalele albe de suflet rănit...

De nu strângi cu Mine în zi răsărit
Se-întunecă zarea-n amiazi asfințit
Și viața se scurge-n abisul scârbit
Și cade tăcerea pe-al lumilor schit...

.....

De nu strângi cu Mine acum albe schit
Osânda risipei te-ajunge subit
Pe Masa Tăcerii-n vacarm asurzit
Fantasmele morții se-ntorc la zenit...

De nu strângi cu Mine te-împrăștii rărit
La Poarta Sărutului doar ce-ai sosit
Și merii sunt goi de petale la schit
Și buzele-s ceară topită-n argint...

De nu strângi cu Mine te pierzi răvășit
Și-i ruptă Coloana de vag Infinit
Și-s arse speranțele-n suflet mocnit
Cand vrut-ai să urci trepte albe la schit...

.....

De nu strângi cu Mine la poartă sosit
În gheenă te-ntorci prin văzduh rătăcit
Și-n urmă rămâne cumplitul venit
Șacali și hiene răcnesc pe la schit...